امتم با قتل و طاعون از بین می رود.

از ابوموسی رضی الله عنه روایت است که رسول الله صلی الله علیه وسلم فرمودند: «فَنَاءُ أُمَّتِي بِالطَّعْنِ وَالطَّاعُونِ»: «امتم با قتل و طاعون از بین می رود». گفته شد: یا رسول الله، ما قتل را می شناسیم؛ اما طاعون چیست؟ فرمود: «وَخْزُ أَعْدَائِكُمْ مِنَ الْجِنِّ وَفِي كُلٍّ شُهَدَاءُ»: «ضربه ی دشمنان جنی تان می باشد و هر دو نوع [کشته شدن در اثر قتل و طاعون برای آنها] شهادت محسوب می شود».

[صحیح است] [به روایت احمد]

رسول الله صلی الله علیه وسلم ذکر می کند که مرگ اکثر افراد این امت به دو دلیل است: اول: کشته شدن با سلاح در جنگ هایی که میان آنان و کافران برپا می شود، یا میان خود مسلمانان فتنه به پا شده و یکدیگر را می کشند. دوم: طاعون؛ و آن مرگی گسترده است که دلیل آن ضربه ی دشمنان کافر جنی به مسلمانان است. میان این مساله و لزوم وجود میکروب ها و موارد مشابه برای گرفتن طاعون منافاتی نیست؛ و اینها علامت های طاعونی است که در نتیجه ی ضربه جنیات ایجاد می شود. و هرکس به یکی از این دو سبب بمیرد، شهید است. همچنین گفته شده: منظور، دعا کردن برای این مساله می باشد، با این توضیح که رسول الله صلی الله علیه وسلم دعا کرد امتش با یکی از این دو سبب بمیرند تا اینگونه شهید شوند. اما دیدگاه اول صحیح است. و الله داناتر است.

http://www.sunnah.global/hadeeth/fa/show/10568